

Moje cesta do Corpus Christi.

(Píše M. C. Rážek, Omaha, Neb.)

Pokračování.

Druhý den byla sobota a rozkošný přímo již jarní den. Přijelo množství farmářů. Kolem do kola čtverce byl uvázán vůz vedle koně, vůz vedle vozu. Farmáři v skupinách, hlavně na nárožích, potfásají si rukou se známými a hoví o běžných věcech a o překrásném počasí. Mamičky přinášejí vajíčka a máslo do štěrů na výměnu za věci potřebné. Někteří ta rozváznější svého starého nepomíná, aby měl rozum a někdy nezapad a byl k nalezení, až čas přijde k návratu domů. Na ulici se odbývají veřejné dražby na koně, vozy, postroje a ostatní různé věci na venkově potřebné. V skupinách tu a tam slyšet český hovor, důkaz to, že krásný den a sobota vylákaly hodně našeho lidu do města. Dvě v krámů a saloňů otevřeny do kofán a i samotné obchodníky slunko láká ven na chodník, kamž občas vyběhnou. Něžné pohlaví též slušně zastoupeno. Zvláště slídné ženy nedaly si ujití, by se neukázaly a aby viděly též jiné. Jsouce lepších postav, oblečeny vkusně, velkoměstskými drážkami, vystavujíce vuady své na obdiv, i chodem ne málo přispívaly k jakési sváteční náladě. A skutečně jakýsi sváteční nádech se jeví na všem. Na mužích jakési sváteční rozpoložení mysle, na ženách jakési sváteční vnanost a jsou zertovnější a přístupnější nežli všedního dne.

Jest ku podivu, jak usměvavé slunce svými paprsky čarovně účinkuje na člověka. Moc a silou čaroděje loudí hravě úsměvy z jeho tváří. Rozhřívá se jeho nitro, činí jej více člověkem, schopným více milovati svého bližního a více ochotného ku konání dobra. A naopak, zastře-li slunce svoji usměvavou tvář, dělá člověka morousem popudlivým, náchylného ku konání zla. Jest dokázáno, že ve velikých střediskách lidových, nesvítí-li slunce několik dní, samovraždy se stupňují každým dnem, a které ihned ustanou, počne-li slunce svítit. Nemyslíte, že národové, již klaní se světlu, teplu, slunci a slunce považují za střed všehomíra, bez něhož není žádného života, mají náboženství rozumné, zdravému smyslu přístupné? Nemyslíte?—Byl jsem v Perry celé odpoledne, bera do sebe do jmy venkova. Před západem slunce se vše pozměnilo. Na ráz, jako když kouzelným proutkem šlehne; čtverec kol do kola, kde potahy uvázané stojí, náhle ožíví. Jakési strkání sem a tam nastává a hned na to se to rozjízdí na všechny možné strany. Dražby ustaly, chodící se ztrácejí; něžné pohlaví nejdříve. Jen sem tam nějaká kmotra ještě zbyla, hledajíc svého starého. Všiml jsem si jedné maminky německého původu, jak toho svého slovy jak bítva bít kými k návratu domů vybízí, čemuž on v slastné náladě ne a ne rozumět. I chopila se argumentů důraznějších. Uchopila ho za límec a násilím chce svoji vůli uplatnit, táhnouc jej ze saloňů ven na čerstvý vzduch. Mohlo vše dopadnout celkem dobře a v míru Pantáta již se klonil vyhověti něžnější své polovici, však její zstřená dávkou energie jej rázem po huřvala, zvláště když v té hánici ztratil i čepici. Tak nějak šikovně se jí vytrhl a hned v zápětí něco plesklo tak podezřele, že každý mlíkem vytířil odpor bouřevnatý. Výbojná strana instinktivně poznala změněnou situaci a dala se rychle na neslavný ústup. V tom šlo okolo rameno spravedlivosti a pořádku, starší rozváznělý to člověk, s hvězdou na kabátě a klackem v ruce. Bleskurychle pochopil situaci. Přistoupil k pantátovi a něco mu povídal; co to bylo,

nevím, ale muselo to mít váhu, neb pantáta se uklidnil a šel jako kufáto a bez čepice ku svému vozu, za ním policista a pak teprv paní matka, poohlávající na policistův klacek. Každý jí nyní mohl vyčíst přání, jež jí z očí zřelo: moci uchopiti se klacku a svému starému dáti jednu za ucho, až by mu v hlavě zabušelo. Ale rameno pořádku tak něco mezi zuby povídalo, což bezpochyby platilo pro oba. Odvázali koně, usedli na vůz, policista s nimi, a jeli z města ven. Jeli v stranu, kde jsem byl domovem a kamž jsem kráčel pochodně. Oni jeli pomalu středem ulice, zdánlivě v míru a s klidem. Když minuli obchodní část města, policista slezl, domýšleje se, že je vše v pořádku a že na cestě k domovu již jsou. Ještě je napomenut, ubíral se zpět. Do našich lidiček jako když kozel vjede, začali ne ctě jeden druhému něco povídat. Až paní matka, vědoma jsouc si přece jen své slabosti, že nemůže silnější své polovici ukázat, zač jest v Pardubicích perník, dala se z lítosti do usedavého pláče a že s ním takovým "Schweihundem" ne a nepojede. On zastavil, ona slezla a řekla si: "Good bye!" Ona šla pěšky a s pláčem zpět k městu, on práskl do koní a jako furieri hnán ujížděl, ani se více neohlédna k domovu. Jakým asi jest ten jeho domov, tanulo mi na mysli.

Zatím se sousedstvo dovědělo, že přijel jsem z Omahy a že jsem hostem pana Blechy, kterýž jím o mně musel asi hodně vypravovati, neboť se zdálo, že mne už všichni dobře znají, vzdor tomu, že mne ještě ani osobně neviděli. Od té doby každý den i u večer jsme měli návštěvu. Nejvíce navštívovala nás paní Doležalová, přjemaá, duchaplná a nanejvětš společenská mladá to paní a nikdy bych byl neřekl, že jest již matkou pěti čiperných chlapečků, ve stáří od 10 let dolů. Dále paní Marchalová st., rovněž dáma to velice přjemaá, od svého útlého věku zde v Americě dlela. Život její býval kdysi dosti pohutlivý, znáť celý stát; umí též o všem zajímavě vyprávěti. Na to mladá paní Marchalová, obě paní Kaslové, pí. Menzlová, její sestra slečna Dudková a mnoho jiných. Bavili jsme se vždy znamenitě a při tom vysmáli do systosti, tak že jen neradi v pozdních nočních hodinách jsme se rozcházel, těšíce se však blahou nadějí, jak opět druhý den si zažertujeme a vesele se pobavíme. Pánové Doležal a Marchal též občas přišli a tu pak zábava byla více rozdělena.

Dověděli jsme se, že Kvartetto večer přijede a druhý den uspořádá koncert. Pp. Doležal, Blecha a moje maličkost uvítali jsme je na uádraži, doprovodili do hotelu a večer šli jsme se opět v útulné domácnosti pana Doležala, kdež výborně bavili jsme se se členy proslulého Kvartetta. Já znal jsem je osobně a dobře již z Omahy, kde koncerty dříve pořádkovali. Naše milé dámy těšily se na koncert jako malé děti a téměř ani nemohly se dočkat druhého večera. Během druhého dne pracovali jsme úsilovně, tak aby návštěva byla aspoň obstojná. Dali jsme na rychle natisknout letáky, které se dopoledne rozdávaly, tak že se nám podařilo sehnati návštěvu dosti ucházející. Mohla byt daleko větší, kdyby jen lid o tom věděl minulou již sobotu, když ho bylo v městě značně množství. Na tyto okolnosti bylo to však uspokojující. Program byl asi ten samý jako v Omaze, jenže snad ještě lépe proveden, neboť pěti s větším citem a zvucnější. Po každém přednesu klidili salvy potlesku; každý byl unesen a přímo elektrisován. Zpěv byl neobyčejný, nad očekávání zdařilý. Teprve po chvíli vědecki posluchači z plých plic si oddechli, neboť během přednesu za hrobového ticha byli jako u

vytržení. Na každém bylo dobře znáti, jak je unesen, otráven jaksi od všedního způsobu života a jakoby unášen ve vyšších sférách k světům neznámým. Každý byl více méně ukolébán v libý sen, v říši pohádek, do světů jiných, dálných — neznámých. Neradi jen probouzeli se ze sladkého opojení, chtějí city a dojmy v srdcích svých nejen domů přinést, ale navždy v myslích svých uchovati. Kvartetto mělo své věci v brzku složeny a záhy odcházelo k nádraží, aby jelo dále, kdež s tou samou dychtivostí bylo již očekáváno. Pokr.

Účtování na farmě.

(Píše F. J. Drábek.)

Soudím, že jest dosti čtenářů, kteří by rádi účtovali na farmě, ale nemajíce žádných zkušeností v tom oboru, je jim to obtížným, ba zdá se jim to zcela nemožným. Doufal jsem, že nám pan Janák práci tu usnadní svými zkušenostmi, ale čekal jsem marně. Máje na mysli prospěti dobré věci, sám se k práci té odvážím. Vezmeme za příklad farmu o 160 akrech. Průměrně na takové farmě je pod pluhem 120 akrů. Ostatní jest zahrada, pastviště, cesty, stavební místo atd.

Dříve než se k účtování dostaneme, musíme vědět, mnohoho máme platiti dělníkům a tahounům za jejich práci. Obvykle farmář se svojí rodinou konají práce na farmě sami. Tedy oni v první řadě jsou to, kterým je nám určiti mzdu, neboť ani kufe za darmo nebrabe.

Hospodář zastává více míst na farmě, jako dřelvedoucí, čeledín, strojvedoucí, zvěrolékař, slovem on musí být vykonavatelem mnoha řemesel.

Tedy tomuto schopnému a pilnému hospodáři dáme 15 centů za hodinu, jako dostává ten poslední dělník ve městě. Tento hospodář pracuje 14—16 hodin denně po dobu 9 měsíců. Pracuje pilně, ne snad aby mu čas ušel, ale aby co možno nejvíce udělal. On pracuje tělem i duší, ne krokem, ale často klusem. Mnohokrát při své práci nemá ani času utřiti si potu s čela a mnohý z nich vykonává práci za dva. Mnoho jich, že ani nedělí ani svátků nesvětí, nemajíce k tomu času.

Řekneme tedy, že pracuje 15 hodin denně. Počítajíc mu 15 centů za hodinu a pracuje-li 9 měsíců po 26 dnech, dostáváme výsledek, že denně sluší mu přiknouti mzdy \$2.25, za měsíc \$58.50, za 9 měsíců \$526.50. Za zbývající měsíce v zimě zaslouží si \$1.00 denně, tudíž za tři měsíce \$78.00. Úhrnem za celý rok \$604.50. Vezmeme rovné číslo \$600.00.

Jeho manželka jest rovněž tak pilna jako on. Ona zastává místo hospodyně, ženy, matky, děvečky, pradelny a jiné. Pracuje v létě od 12—16 hodin denně, a v zimě je to o málo lepší, poněvadž vařiti a jiné práce vykonávati musí každého dne, ani neděle a svátky nevyjímaje. Tato by si zasloužila zrovna tolik jako hospodář, tedy \$600. Zdá se to mnoho, ale přece za dobu 365 dní to mnoho není.

Téměř na každé farmě je též několik dítek na práci. Pravdou je, že by mnoho farmářů bez pomoci dětí těžko se na farmě udrželo. Ty ještě více by si zasloužily, než obvykle dostanou. Těm tedy dáme \$2 denně, což za devět měsíců v roce činí \$468.00. Ostatní čas pracují za stravu.

Celkem tedy: hospodář, hospodyně a houček dětí za rok práce měli by dostati \$1,668.00

Nyní máme 4 tahouny, koně nebo mezky, kteří si jistě zaslouží \$2 denně, což za 9 měsíců v roce činí \$468. Celkem tedy práce za rok \$2,136. Pokr.

Pište si a obdržíte ZDARMA

nejnovější seznamy 100 českých talířových (Disc) 7- a 10palcových rekordů, českých válečkových rekordů pro fonografy a grafofony. Zároveň zaslám seznamy českých hudebnin pro všechny hudební nástroje, jakož i seznamy českých kulh. Dále seznamy českých zpěvných sborů pro et. zpěvácké spolky, jakož i seznamy kuptečů, duetů a komických scén pro et. ochotnické spolky. Dále pak seznamy importovaných českých tančnických kousků, ouvertur a smělých Národních českých písní pro et. hudební kapely, jakož i seznamy českých tabacích harmonik a hudebních nástrojů.

Hudební závod a knihkupectví: 10—

ED. JEDLIČKA, 1359, New York, N. Y.

Moderně zařízený Hostinec vlastní Julius Treitschke

obchodník importovanými a domácími

viny, likéry a doutníky

501 a 523 Jižní 13. ulice.

Chcete-li koupiti kofalky neb vína, najděte k němu, malý velký sklad a zboží jeho jest té nejlepší jakosti.—Ceny jsou mírné.—Telefon 658.

POMNIKY

žulové a mramorové

Frank Novák,

1413-15 So. 13th St., Omaha, Neb

(naproti Hotelu Praha)

Velký sklad, krásná práce a zaručena. Kupte si pomník v Omaze. Co ušetříte, zaplatíte vám více než cestu

KENNEDY'S EAST INDIA BITTERS

(Kennedyho východo-indická hořká)

Jak vyráběna jest firmou Her & Co., jest výtah z pečlivě vybraných kořenek a bylin, obsahujících léčivé vlastnosti nejvyšší hodnoty při léčení uvedených chorob a předpisů, dle nichž jest vyráběna, schvalují lékaři, kteří též se dříve mezi svými spolupoběhy, nepoprátelně její vlastnosti.

Tato hořká nevyžaduje vyhlásování neb nepřírozaný tělocvik, a nemocný může jísti jakoukoli zdravou potravu, na niž má práve chuť. Ona povzbuzuje a neoslabinuje tělesnou soustavu. Předností této Hořké doavědčij' úsíce našich nejlepších spoluobčanů v každém stupni života a doavědčeni o její působivosti jsou příliš četná, nežli abychom je mohli třeba jenom částečně uvéstí.

Toto je nejenom působivý, ale laciný lék, který každý může si opatřiti.

Pro dospělí i děti jest to nejlepší silivý prostředek a nápoj.

Je zvláště blahodárnou něžně. Šmou pohlaví jako silitel a povzbuzovatel chuti, kterýž způsobí, že omrzelo a nedostatek energie zmizí úplně a zdraví a nový život zaujme jejich místo, a kdykoli jednou pedrobena byla tato Hořká zkoušce, žádná rodina nechce se bez ní obejíti.

Těm, jichž se to týká.

Po odeslání žádosti naší komisaři vnitrozemských daní a přiložením předpisu na vyrábění Kennedyho východo-indické hořké se žádostí, aby sprostěna byla daně, po pečlivém zkoumání, řídě se instrukcemi komisaře, kolektor omazský vydal následující rozhodnutí, jež uveřejňujeme pro informaci našich zákazníků.

S úctou **ILER & CO.**

URADOVNA KOLEKTORA VNITROZEMSKÝCH DANÍ, DISTRIKT NEBRASKA, Omaha, 27. července 1888.

Pánové ILER & CO., vinopalci a obchodníci lihovinami, Omaha, Neb.
Pánové—Obdržel jsem předpis na vyrábění KENNEDYHO VÝCHODO-INDICKÉ HOŘKÉ a zároveň líhovu na vzorek přípravy této se žádostí, aby zařaděna byla jako lék.
Po prozkoumání vzorku a doavědčeni výrobných lékárn, na základě rozhodnutí komise vnitrozemských daní, platěbn v takových případech, jsem toho náhledu, že příprava obsahuje léčivé vlastnosti v takovém poměru, aby mohla býti tím zařaděna. Protož já rozhodl, že KENNEDYHO VÝCHODO-INDICKÁ HOŘKÁ, vyráběna firmou Her & Co. dle předpisu, uloženého v této dšodovně, může býti zařaděna jako léčivá příprava a že může býti prodávána, sůž by prodáváči museli platiti zvláštní daně spojením s náčím, jako obchodníci lihovinami.
S úctou **GEO. W. POST,** kolektor vnitrozemských daní, dist. Neb.

ILER & CO., Omaha, Neb.